

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Kanones Tōn Triakosiōn Dekaoctō ... Canones Trecentorvm Decem Et octo
sanctorum patrum, qui Nicaeae conuenerunt, consulatu Paulini & Iuliani
virorum clarißimorum, anno ab Alexandro DCXXXVI. xiiij. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero; natum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt, & quæ in caelo & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus; passus est, & resurrexit tertia die; & ascendit in caelos: & iterum venturus est iudicare vivos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt: Erat aliquando quando non erat, & antequam nasceretur, non erat; & quia ex iis quæ non sunt, factus est; aut ex alia substantia vel essentia dicunt esse, vel creatum, vel mutabilem, vel conuertibilem filium Dei; anathematizat catholica & apostolica ecclesia.

τὸ πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φω-
τὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ
πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τε
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ δὲ
ἡμᾶς ἑαυτῶν αἰθεροποιεῖ, & διὰ τί τῶν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν κατελθόντα, καὶ σαρκω-
θέντα, καὶ ἐσαυθροπήσαντα παθόντα,
καὶ ἀψασάντα τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ
ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐρχο-
μένῳ πάλιν κρῖναι ζώντας καὶ νεκρούς·
& εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἐστὶ δὲ ἡ-
γεροντας ἢ ποτε ὅτε ἐκ τῶν, καὶ πρὶν γε-
νηθῆναι, ἐκ τῶν, καὶ ὅτι ὄντων ἐγένε-
το, ἢ ὄντων ἐπέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας
φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστὸν, ἢ ἀλλοιωτὸν, ἢ
τρεπτόν· ὃν τὸ θεοῦ· οὐ τοῖς ἀνάθε-
μα πρὸς τὴν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκ-
κλησίαν.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΣΙΩΝ ΔΕΚΑΟΚΤΩ

ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, ἐν ὑπατείᾳ Παυλίνου καὶ Ιουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων ὑπαρχόντων, ἐπιτοῦ ἐξακοσιοσδοσίου τετρακοσιοῦ ἔκτου ἀπὸ Ἀλεξάνδρου· ἐν μηνί Δεσίου, ἐν ἡμέρᾳ δεκάτῃ πρὸς δεκατετάρῃ καλανδῶν Ιουλίω.

CANONES TRECENTORVM DECEM ET

octo sanctorum patrum, qui Nicaea conuenerunt, consulatu Paulini & Iuliani virorum clarissimorum, anno ab Alexandro DCXXXVI. xij. Kalend. Iulii, qui est apud Gracos xix. dies mensis Δεσίου, id est, Iunii.

DIONYSIO EXIGVO INTERPRETE.

I. SI quis a medicis propter languorem defectus est, aut a barbaris abscisus; hic in clero permaneat. Si quis autem seipsum sanus abscidit, hunc & in clero constitutum abstinere con-

α. ΕΙ τις ἐν νόσῳ ὑπὸ ἰατρῶν ἐχρησθήσῃ, ἢ ὑπὸ βαρβάρων ὄξε-
τμήσῃ, οὕτως μεμέντω ἐν τῷ κλήρῳ. εἰ δέ τις ὑγιαίνων ἑαυτὸν ὄξετεμε, τῶν καὶ ἐν τῷ κλήρῳ ὄξεταζόμενον πεπαύ-

ANNO
CHRISTII
325.

ἡ δὲ ἐκείνη ἐκ τῆς δόξης μὴδὲνα
ἦ τοιούτων χεῖρα παρὰ γὰρ
δὲ τῆς παρὰ τὸν ὄντα, ὅτι περὶ τῆς ἑπι-
διδόντων τὸ πρῶτον, καὶ πολυμένων
ἐαυτοῖς ἐκτεμνῶν, εἰρηται οὕτως εἰσὶνες
ὑπὸ βαρβάρων ἢ δασυτῶν ἀνεχόμε-
σαν, ἐπέσκοιντο ἢ ἄλλως ἀξιοί, Ἐδὲ
τοιοῦτοις εἰς κλήρον (Θ) παρὰ τὴν ὁ κανόν.
β.

Ἐπεὶ πολλὰ ἦτοι ὑπὸ ἀνάγκης, ἢ
ἄλλως ἐπαρρησιάζων τῆς ἀνθρώπων, ἐ-
γνώστο παρὰ τὸν κανόνα (Θ) ἐκκλησια-
στικόν, ὡς ἀνθρώποις διὰ τὸ ἐθνικοῦ βίου
ἀρετῆ παρὰ τὸν ὄντα, ἢ ἐν ὀλί-
γῳ χρόνῳ κατηχηθέντας, διὸς ἑπὶ τὸ
πνευματικόν λουτρὸν ἄρην, καὶ ἅμα τῷ
βαπτισμῷ παρὰ τὸν εἰς ἑπισκοπικῶν
ἢ πρεσβυτερῶν καλῶς ἐδόξεν ἔχειν
τῆς λοιποῦ μὴδὲν τοιοῦτο γίνεσθαι, καὶ
ἢ καὶ χρόνου διὰ τὸ κατηχηθέντων, καὶ
μὴ τὸ βάπτισμα δοκιμασίας πλείονος.
σιφές γὰρ τὸ δασυτικὸν χράσμα τὸ
λέγον· μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τωφώδεις
εἰς κρίμα ἐμπέσῃ καὶ παρὰ τῆς δια-
κόλου. εἰ δὲ παρὰ τὸν χρόνον, ἢ
χρὸν τε ἀμάρτημα ἔδρασε περὶ τὸ
πρῶτον, καὶ ἐλέγχοντο ὑπὸ δύο ἢ
τριῶν μάρτυρων πεπωπῶσθαι ὁ τοιο-
δος τῆς κλήρου. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν,
ὡς ὑπερῆκεν τῆς μεγάλης συνόδου δρα-
σασόμενος, αὐτὸς κινδυνώσῃ περὶ
* ἢ κλήρον. (Θ) κλήρον.

γ.
Ἀπηγόρευσε κατόλου ἢ μεγάλη
συνόδου, μὴτε ἑπισκόπου, μὴτε πρε-
σβυτέρου, μὴτε διακόνου, μὴτε ὄλους τινὲς
τῶν ἐν τῷ κλήρῳ, ἢ εἶναι σωματικόν
* ἔχειν πλὴν εἰ μὴ ἀρετῆς μὴτερε, ἢ ἀδελ-
φῶν, ἢ θείων, ἢ ἂ μόνον παρὰ τὸν πᾶ-
σαν ὑπομῆκεν διαπέφωγε.
Concil. Tom. 2.

uenit, & deinceps nullum de-
bere talium promoueri. Sicut
autem hoc claret, quod de his
qui hanc rem affectant, audent-
que semetipfos abscindere, di-
ctum fit; sic eos, quos aut barba-
ri, aut domini castrauerunt, si
inueniuntur alias * dignissimi,
tales ad clerum suscipit regula.

II.

Quoniam plura aut per ne-
cessitatem, aut alias cogentibus
hominibus, aduersus ecclesia-
sticam facta sunt regulam, vt
homines ex gentili vita nuper
accedentes ad fidem, & instru-
ctos breui tempore, mox ad la-
uacrum spiritale perducerent,
simulque vt baptizati sunt, ad
episcopatum vel ad presbyteri-
um promouerent: optime pla-
cuit, nihil tale de reliquo fieri.
nam & tempore opus est ei qui
catechizatur, & post baptismū
probatione quamplurima. Ma-
nifesta est enim apostolica scri-
ptura, quæ dicit: *Non neophy-*
tum, ne in superbiam elatus, in
iudicium incidat, & in laqueum
diaboli. Si vero processu tempo-
ris aliquod delictum animæ cir-
ca personam reperitur huius-
modi, & a duobus vel tribus te-
stibus arguatur; a clero talis ab-
stineat. Si quis autem præter hæc
fecerit, quasi contra magnum
Conciliū se efferens, ipse de cle-
ricatus honore periclitabitur.

III.

Interdixit per omnia magna
Synodus, nō episcopo, non pre-
sbytero, non diacono, nec alicui
omnino qui in clero est, licere
subintroducā habere mulierē:
nisi forte aut matrē, aut sororē,
aut amitam, vel eas tantū perso-
nas, quæ * suspiciōne effugiunt. * omnem

Bb ij

* videtur
redunda-
re =, i-
mproba,
aut legi-
dum, in-
ter,
p.

1. Tim. 1.
vers. 6.

IV.

Episcopū conuenit maxime quidem ab omnibus qui sunt in prouincia episcopis ordinari. Si autē hoc difficile fuerit, aut propter instantē necessitatem, aut propter itineris longitudinem; tribus tamen omnimodis in idipsum conuenientibus, & absentibus quoque pari modo decernentibus, & per scripta consentientibus, tunc ordinatio celebretur. Firmitas autem eorum quæ geruntur, per vnamquamque prouinciam metropolitano tribuatur episcopo.

V.

De his qui communionem priuantur seu ex clero, seu ex laico ordine, ab episcopis per vnamquamque prouinciam, sententia regularis obtineat, vt hi qui abiiciuntur, ab aliis non recipiantur. Requiritur autem, ne pusillanimitate, aut contentione, aut alio quolibet episcopi vitio, videantur a congregatione seclusi. Vt hoc ergo decentius inquiratur, bene placuit, annis singulis per vnamquamque prouinciā bis in anno Concilia celebrari, vt communiter omnibus simul episcopis prouinciæ congregatis, discutiantur huiusmodi quæstiones; & sic, qui suo peccauerint euidenter episcopo, excommunicati rationabiliter ab omnibus æstimentur, vsquequo vel in communi, vel episcopo placeat humaniorem pro talibus ferre sententiā. Concilia vero celebrentur, vnum quidem ante quadragesimam paschæ; vt omni diffensione sublata, munus offeratur Deo purissimum: secundum vero circa tempus autumnii.

* episcoporū congregationi placeat

δ.

Επίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι. εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ κατεπίρρυσαν αἰτίαι, ἢ διὰ μικροσδοδ, ἢ ἄπαντος τρεῖς ἐπιτὸ αὐτὸ συναρχιεροῦσι, συμπλήρων γινόμενων καὶ τῶν ἀπόντων, καὶ συνεπιδήμων διὰ γραμμάτων, τότε πλὴν χροτονίᾳ ποιείσθαι. τὸ δὲ κύριον τῶν γινόμενων δίδοσθαι καθ' ἑκάστῳ ἐπαρχίᾳ τῷ μητροπολίτῃ.

ε.

Περὶ τῶν ἀκοινωνήτων γινόμενων, εἴτε τῶν ἐν τῷ κλήρῳ, εἴτε τῶν ἐν λαϊκῷ τάγματι, ὑπὸ τῶν καθ' ἑκάστῳ ἐπαρχίᾳ ἐπισκόπων, κρατεῖται ἡ νόμιμος καὶ ἡ κανὼνα διαγραφόντα, ὅσα ὑφ' ἑτέρον ἀποβληθέντα, ὑφ' ἑτέρου μὴ προσέσθαι. Ἐξέτασθαι δὲ, μὴ μικροψυχία, ἢ φιλονεικία, ἢ ἑνὶ τοιαύτῃ ἀνδία τῷ ἐπισκόπῳ ἀποσυναρχιερίως γινώσκονται, ἵνα οὐ τὸ πλὴν πέποισαν ἔξετασιν λαμβάνη, καλῶς ἐξὴν ἐδόξεν, ἑκάστῳ ἐνιαυτῷ καθ' ἑκάστῳ ἐπαρχίᾳ δις τῶν ἑποικῶν συνέσθαι ἵνα κοινῇ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας ἐπιτὸ αὐτὸ συναρχιεροῦσι, τὰ τοιαῦτα ζητήματα ἐξετάζοντες, καὶ οὕτως ὁμολογημένως προσεκοινωνήσιν τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ ἄλλον ἀκοινωνήτοι παρά πάντων ἐξέσθαι, μέγιστος αὐτῶν κοινῇ τῶν ἐπισκόπων δόξα τῷ φιλαρεσποσίτῳ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκτελεσθαι ἵνα φων. αἱ δὲ συνέδοι γινέσθαι, μία μὲν πρὸ τῆς περασσοκῆς, ἵνα πάσης μικροψυχίας αἰαρουμένης, τὸ δὲ κατὰ πρόθεσιν προσφέρεται τῷ δευτέρῳ δὲ, ὅτι τῶν μετοπισκοποῦ καίρον.

ANNO CHRISTI 335

ANNO CHRISTI 335

ANNO
CHRISTI
325.

5.

Τὰ δὲ ἄρχαῖα ἐστὶν κρατεῖται, ἃ ἐν Αἰγυπτίῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει, ὡς ἐστὶν Ἐπισκοπὸν πάντων τούτων ἐχόντι τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ καὶ τῷ ἐν τῇ Ρώμῃ ἐπισκοπῷ τὸ αὐτὸ ὅστιν ὁμοίως δὲ καὶ τῷ Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεία σώζονται τῶν ἐκκλησιῶν. καὶ οὐλοῦ δὲ περιθλησὶν οὐκ εἶναι, ὅτι εἰς χωρὲς γνώμης τῆς μητροπολίτου ἡγουμένου ἐπισκοπος, ὅτι οὐδὲν ἢ μεγάλη συνόδῳ ὄρεται μὴ δὲ ἐπὶ ἐπισκοπον. ἐὰν μὲν τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ βυλόγῳ οὕσι, καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκείου Φιλονεικίου ἀντιλήγῳσι, κρατεῖται ἢ τῆς πλείονων ψήφῳ.

6.

Ἐπειδὴ συνήδητα κεκράτηκε ἡ παλαιὰ ἄρχαῖα, ὡς ἐστὶν ἐν Αἰλίᾳ ἐπισκοπον ἱμαθῶν, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱμεῖς, τῇ μητροπόλει σωζομένου τῆς οἰκείου ἀξιώματι.

7.

Περὶ τῶν ὀνομαζόντων μὲν ἑαυτοὺς καθαρῶς ποτε, περὶ σερραμῶν δὲ τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐδεδέξε τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ὡς ἐστὶν χροσπομῶν αὐτῶν, μὴ ἔν οὕτως ἐν τῷ κλήρῳ. περὶ πάντων ὅτι τὸ ὁμολογήσῃ αὐτῶν ἐγγράφως περὶ σερραμῶν, ὅτι συνήθησιν καὶ ἀκολουθήσῃσι τοῖς τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ δόγμασι. τὰ τ' ἐστὶ, καὶ διαμαρτυροῦναι, καὶ τοῖς ἐν τῷ διωγματὶ ὁρραπῆσῃ κώσῃ ἐφ' ὧν καὶ χρόνος τετακται, καὶ καμρὸς ὄρεται. ὡς αὐτῶν ἀκολουθῆν ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν ταῖς μὲν οὕτως πάντες εἶπε ἐν

VI.

Antiqua consuetudo seruetur * per Ægyptum, Libyam, & Pentapolin, ita vt Alexandrinus episcopus horum omnium habeat potestatem; quia & vrbis Romæ episcopo parilis mos est. Similiter autem & apud Antiochiam, ceterasque prouincias, suis priuilegia seruentur ecclesiis. Illud autem generaliter clarum est, quod si quis præter sententiam metropolitani fuerit factus episcopus, hunc magna Synodus definiuit episcopum esse non oportere. Sin autē communi cunctorum decreto rationabili, & secundum ecclesiasticam regulam comprobato, duo aut tres propter contentiones proprias contradicant, obtineat sententia plurimorum.

VII.

Quia consuetudo obtinuit, & antiqua traditio, vt Æliæ episcopus honoretur; habeat honoris consequentiam, salua metropoli propria dignitate.

VIII.

De his qui se * nominant Catharos, id est mundos, si aliquando venerint ad ecclesiam catholicam, placuit sancto & magno Concilio, vt impositionem manus accipientes, sic in clero permaneant. Hæc autem præ omnibus eos scriptis conuenit profiteri, quod catholicæ & apostolicæ ecclesiæ dogmata suscipiant & sequantur; id est, & bigamis se communicare, & his qui in persecutione prolapsi sunt; erga quos & spatia constituta sunt, & tempora definita, ita vt ecclesiæ catholicæ & apostolicæ placita sequantur in omnibus. Vbicumque vero siue in

* quæ est per Initium huius Canonis in Conc. Chalced. Act. 16 legitur fuit hoc modo: Quod ecclesia Romana semper habuit primatum. Teneat autem & Ægyptus, vt episcopus Alexandria, &c.

* aliquando nominabant

* uterque videtur legitur nam hic diffinitio est, alter simulacrum.

cis, siue in ciuitatibus ipsi soli reperti fuerint ordinati; qui inueniuntur in clero, in eodem habitu perseverent. Vbi autem catholicae ecclesiae episcopo vel presbytero constituto, quidam ex illis adueniunt, certum est quod episcopus ecclesiae habeat episcopi dignitatem. Is autem qui nominatur apud eos episcopus, honorem presbyterii possidebit: nisi forte placuerit episcopo, nominis eum honore censeret. Si vero hoc ei minime placuerit, prouidebit ei aut chorepiscopatus, aut presbyterii locum, ut in clero profusus esse videatur: ne in vna ciuitate duo episcopi probentur existere.

* ordine

* presbyteri

καώμας, είτε εν πόλεσιν αυτοί μόνοι δώλοκοιντο χροτονηθέντες, οι δώλοκοίμοροι εν τω κλήρω έσονται εν τω αυτοί * ρήματι. ει δέ τες τ' καθολικης εκκλησίας επίσκοπου η πρεσβυτερου όντος, προσεργονται τινές· ασέβητων, ως ο μδύ επίσκοπος τής εκκλησίας εζει τ' αξίωμα τής επίσκοπου· ο δ' ονομαζόμενος ασρά πīs λεγομένοις καθαροίς επίσκοπος, πτω τς πρεσβυτερε τιμιώ εζει· πτω ει μη άρα δοκίη τω επίσκοπω τ' τιμής τς ονόματι· αυτών μετεχίν. ει δε τς το αυτοί μη δέξομαι, επνοήσά τ' όπον η χωρεπισκόπου η πρεσβυτερου, υπρ τς εν τω κλήρω όλως δοκαίν είναι, ίνα μη εν τή πόλει δύο επσκοποι ώσιν.

ANNO CHRISTI 325

ANNO CHRISTI 325

IX.

Si qui presbyteri sine examine sunt prouecti, vel cum discuterentur, peccata sua confessi sunt, & homines contra Canones commoti, manus confessis imponere tentauerunt; tales regula non admittit: quia quod irreprehensibile est, catholica defendit ecclesia.

θ.

Εί πνες ανεξετάσως * προσήχθησαν πρεσβύτεροι, η ανακελευόμενοι ώμολόγησαν τή ημδρτημινα αυτοίς, και όμολογησαντων αυτών, ασρά κανόνα κινούμενοι άγροσοι τούς ποιούτοις χείρα επτεθείκασι· τούτοις ο κανών ου προσίεται. τ' οδ' ανεπίλητη έκδικει η καθολική εκκλησία.

* διορίσιν

X.

Quicumque de lapsis ad ordinem cleri promoti sunt per ignorantiam, vel per ordinantium dissimulationem; hoc ecclesiasticae νό praeiudicat regula: cogniti namq; deponuntur.

ι.

Οσοι προσεβλεπισαν τ' ασραπτικώτων κτ' άγνοιαν, η κς προσέδοσαν τ' προσεβλεπισαμένων, τς το ου προσκρίνει τω κανόνι τω εκκλησιαστικώ· γνωδέντες τ' καταριούται.

XI.

De his qui praeter necessitatem prauaricati sunt, aut praeter ablationem facultatum, aut praeter periculum, vel aliquid huiusmodi, quod factum est sub tyrannide Licinii: placuit Synodo, quamuis humanitate probentur indigni, tamen eis benevolentiam commodari. Qui

ια.

Περί τ' ασραβαντων χωεις ανάλκως, η χωεις αφαιρέσεως υπερχεστων, η χωεις κινδύου, η τινος ποιούτου, ο γέγονεν επη τής πρεσβυτερου Δικινίου· έδδξε τή συνόδο, και ανεξιει ησαν Φιλωθεσπίας, όμως χεσ· έσασαται εις αυτοί. όσοι ουω γνωστωσ μετε

* διορίσιν

μελονται, τρια ετη εν ακρωμενοις ποιησιν οι πιστοι, κη εηλα ετι υποπεσσωται δυο δε ετι χειρς προσφορας κοινωνησοις τω λαω τη προσελχων.

ιβ.

Οι δε προσελθοντες μη υπο της χειρς, κη τω προστω ορμηλω ενδεξαμενοι, κη αποδεμενοι τας ζωνας, κη δε ταυτα ετη οικειοι εμετοι αναδραμοντες ως κωες, ως λενας κη δε γυμνα προσεαται, κη βενεφικωις κατορθωσει τω ανασταλωσαται ουτοι δεκα ετη υποπιπρωσαν, κη της τελετωις ακροασεως χρονον εφ απασι δε τυτοις προσηκη δεξεταζιν τω προσαιρεση, κη ειδω της μετανοιας. οσοι μη γη κη φοβω κη δακρυσι κη υπομονη κη αγαθοεργιας, τω επισκοπω εργω κη ουχηματι επιδυνωται ουτοι πληροφαντες χρονον ωρισμενον της ακροασεως, εικοτως τη βχων κοινωνησοις, κη δε δεξιναι τω επισκοπω κη φιλαδυθεσποτερον τε προσ αυτων βουλωσαται. οσοι δε αδιαφορος λυεικαν, κη τω χημα μη εισιναμ εις τω εκκλησιω δεκα κη αυτοις ηγησαντο προσ τω επισκοπω, δε απαντες πληρουπωσαν χρονον.

ιγ.

Περι δε τη δεξοδιδοντων ο παλαιος κη καινονικος νόμος φυλαχθησεται κη νωω. ωσε ει τις δεξοδιδωι, τω τελωταμου κη δυαλαχοματου εφοδιου μη αποσπρωειδαται. ει δε απογνωσεις, κη κοινωνιας παλιν τυχων, παλιν εν τοις ζωσιν δεξεταδη, κη τη κοινωνωωτων της βχης μόνης εσω.

cumque ergo veraciter poenitunt, tribus annis fideles inter audientes habeantur, & sex annis omni se contritione deiciant; duobus autem annis sine oblatione populo in oratione communicent.

XII.

Quicumque vocati per gratiam, primū quidem impetum monstrauerūt, deponentes militiæ cingulum; postmodū vero ad proprium vomitum sunt relapsi, ita ut quidam & pecunias tribuerent, & beneficiis militiæ repeterent: hi decē annis, post triennii tempus quo inter audientes erunt, in afflictione permaneat. Sed in his omnibus, propositū & speciem poenitentiae conuenit explorare. Quotquot enim metu & lacrymis, atque patientia, vel bonis operibus, rebus ipsis conuersionem suam non simulatione demonstrant; hi definitum tempus auditionis implentes, tū demum fidelibus in oratione communicent: postmodū vero licebit episcopo de his aliquid humanius cogitare. Quicumq; vero indifferenter tulerunt, & aditū introeundi ecclesiam sibi arbitrati sunt ad conuersionem posse sufficere; hi definitum modis omnibus tempus implent.

XIII.

De his qui ad exitū veniunt, etiam hunc lex antiqua regularisque seruabitur; ita ut si quis egreditur e corpore, ultimo & maxime necessario viatico minime priuetur. Quod si desperatus, & consecutus communionem, oblationisq; participes factus, iterum conualuerit; sit inter eos qui communionem ora-

ANNO CHRISTI 325.

πρωτα

* θυμωις υποχρησασ

* ουτις

* ανητοις

* septem

* voluntate

* consule- re. habitum non introeundi, siue habitum introeundi

tionis tantummodo consequuntur. Generaliter autem omni cui libet in exitu posito, & poscenti sibi * communionis gratiam tribui, episcopus * probabiliter ex oblatione dare debet.

* eucharistia
* postquam probauerit, dare

XIV.

De catechumenis * lapsis, sancto & magno Concilio placuit, ut tribus annis sint inter audientes tantummodo; post hæc autem cum catechumenis orient.

* &

XV.

Propter multam perturbationem, & seditiones quæ fiunt, placuit consuetudinem omnimodis amputari, quæ præter regulam in quibusdam partibus videtur admitti; ita ut de ciuitate ad ciuitatem non episcopus, non presbyter, non diaconus * transferatur. Si quis autem post definitionem sancti & magni Concilii tale quid agere tentauerit, & se huiusmodi negotio mancipauerit; hoc factum profus irritum ducatur, & restituatur ecclesiæ, cuius fuit episcopus, aut presbyter, vel diaconus ordinatus.

* transferat.

XVI.

Quicumque temere * aut periculose, neque timorem Dei præ oculis habentes, nec agnoscens ecclesiasticam regulam, discedunt ab ecclesia, presbyteri, aut diaconi, vel quicumque sub regula profus existunt: hi nequaquam debent in aliam ecclesiam recipi, sed omnem necessitatem conuenit illis imponi, ut ad suas paræcias reuertantur. Quod si non fecerint, oportet eos communionem priuari. Si quis autem ad alium pertinentem audacter inuade-

* ac

καθολου ἢ κὴ πρὸς παντὸς οὐπροσώπῳ ἄκροθρόνου, αἰθῶντος τὴ μεταχρῆν βίχαριστας, ὁ Ἐπίσκοπος μὲν δουμασίας Ἐπίδοτω.

ANNO CHALC. 335.

* μεταδόντων αὐτὸν εὐχαριστίας.

id'.

Περὶ τῶν κατηχουμένων καὶ παρῆσιοντων, ἐδόξε τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ὥστε τριῶν ἐτῶν αὐτῶν ἀκροαθμοῖς μόνον, μὲν ταῦτα βίχαρ μὲν τῶν κατηχουμένων.

id'.

Διὰ τὸ πολὺν ταραχὴν καὶ τὰς εἰσὸς τὰς γινόμενας, ἐδόξε πανταπασὶ περιμετρίῳ τῶν συνήθειαν τῶν παρὰ τὸ κανόνα βίρεθῆσαι ἐν τοῖς μέρεσιν ὥστε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μὴ μεταβαίνειν, μήτε Ἐπίσκοπον, μήτε πρεσβύτερον, μήτε διάκονον. εἰ δέ τις μὲν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ὄρον, τοιούτων ἡνὶ Ἐπιχρήσειεν, ἢ Ἐπίδοι ἐαυτὸν περιμαλὶ τοιούτων, ἀκροαθῆσεται ἔξ ἅπαντ' ἡ κατὰ σκῆμα, καὶ ἀποκαταθήσεται τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ διάκονος ἢ ὁ χροπονήση.

id'.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωθεν, μήτε τὸ φόβον τῆς θεοῦ πρὸς ὄφθαλμῶν ἔχοντες, μήτε τὸ ἐκκλησιαστικὸν κανόνα εἰδότες, ἀναχωρήσοι τῆς ἐκκλησίας, πρεσβύτεροι ἢ διάκονοι, ἢ ὅλως ἐν τῷ κανόνι ἔξεταζόμενοι οὗτοι οὐδαμῶς δικτὸν ὀφείλοισιν εἶναι ἐν ἑτέρᾳ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτοῖς ἀνάγκην ἐπαγεῖσθαι καὶ ἀναστρέφειν εἰς τὰς ἐαυτῶν παροικίας, ἢ Ἐπιμύοντας, ἀκοινωνήτους εἶναι προσήκει. εἰ δέ καὶ πολυμήσεως ὑφαρπάσαι τῶν ἐπιεφ' διαφέροντα, καὶ χροπονήσαι ἐν τῇ

ANNO CHALC. 335.

ANNO
CHRISTI
325.

ἢ αὐτῆ ἐκκλησία, μὴ συγκαταπέμμε-
νου τῆ ἰδίου ἐπισκόπου, οὐ ἀνεχώρησεν
ὁ ἐν τῷ κανόνι ὄξετα Ζήμβριος· ἀκυρος
ἔστω ἡ χροτομία.

ιζ'

Ἐπεὶ δὲ πολλοὶ ἐν τῷ κανόνι ὄξε-
τα Ζήμβριοι πλὴν πλεονεξίαν καὶ πλὴν
ἀγροκέρδειαν διώκοντες, ἐπελάθον-
το τῆ τοῦ θεοῦ χάριτος λέγοντες·
τὸ δεῦρον αὐτῶ ἐκ ἔδωκεν ἐπὶ τό-
κῳ καὶ δανείζοντες, ἑκατοσὶ ἀπα-
ποδόν· ἐδικαίωσεν ἡ ἀγία καὶ μεγά-
λη συνέδος, ὡς εἶπες ὠρεθείη μὲν
ὁ ὄρθρος τῶν τοῖς λαμβάνων ἐκ
μεταχειρίσεως, ἢ ἄλλως μετεργόμε-
νος τὸ πρῶτον, ἢ ἡμιολίας ἀπα-
τή, ἢ ὅλως ἑπερόν ἢ ἐπινοῶν ἀ-
γροὸν κέρδους ἕνεκα, καταμερῆσται
τῆ κλήρου, καὶ ἀλλόττει τῆ κανό-
νος ἔσται.

ιη'

Ἦλθεν εἰς πλὴν ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ
συνόδῳ, ὅπ' ἐν ἑσὶ τοῖς καὶ πόλεσι, τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ ἐπιτάκταις ὁ διάκο-
νοι διδάσκειν ὅπ' οὐτε ὁ κανὼν, οὐτε ἡ
συνήθεια ὠρέδωκε, τῶν ὄξεσιαν μὴ
ἔχοντες προσφέρειν, τοῖς προσφέρου-
σι διδόναι τὸ σῶμα τῆ Χριστοῦ, καὶ κείνο
ἔγνω εἶδεν, ὅπ' ἡδη ἕνεκα τῆς διακό-
νων καὶ πρὸ τῆς ἐπισκόπων τῆς ἐπι-
τάκταις ἀπὸνται. ταῦτα μὲν οὐδ' ἀπαν-
τα περὶ ἡδῶ καὶ ἐμμενέτωσαν ὁ
διάκονοι τοῖς ἰδίοις μέσσοις, εἰδότες ὅπ'
τῆ μὲν ἐπισκόπου ἰσχυρέται εἰσὶ, τῆ
δὲ πρεσβυτέρων ἐλαπίοις πυχάδου-
σι· λαμβανέτωσαν δὲ καὶ πλὴν πᾶ-
ξιν πλὴν ἐπιτάκταις μὲν τῶν πρεσβυ-
τέροις, ἢ τῆ ἐπισκόπου διδόντες
αὐτοῖς, ἢ τῆ πρεσβυτέρου. ἀλλὰ μὴ
δὲ κατῆδαι ἐν μέσσοις τῆ πρεσβυτέ-

Concil. Tom. 2.

re, & in sua ecclesia ordinare
tentauerit, non consentiente e-
piscopo, a quo discessit is qui re-
gula micipatur; ordinatio hu-
iuscemodi irrita comprobetur.

XVII.

Quoniam multi sub regula
constituti, auaritiam & turpia
lucra sectantur, oblitique diui-
nae scripturae dicentis: *Qui pecu-* Psal. 16.
niam suam non dedit ad usuram;
mutuum dantes centesimas exi-
gunt: iuste censuit sancta &
magna Synodus, ut si quis inue-
tus fuerit post hanc definitio-
nem usuras accipiens, aut ex ad-
inventione aliqua, vel quolibet
modo negotium transigens, aut
hemiolia, id est fescupla exi-
gens, vel aliquid tale proferus
excogitans turpis lucri gratia;
deiciatur a clero, & alienus
existat a regula.

XVIII.

Peruenit ad sanctum ma-
gnumque Concilium, quod in
quibusdam locis & ciuitatibus,
presbyteris gratiam sacrae com-
munionis diaconi porrigant;
quod nec regula, nec consuetu-
do tradidit, ut ab his qui pote-
statem non habent offerendi, il-
li qui offerunt, Christi corpus
accipiant. Nec non & illud in-
notuit, quod quidam diaconi
ante episcopos *sacra oblata co-
tingant. Hæc igitur omnia re-
fescuntur, & in sua diaconi men-
sura permaneant, scientes, quod
episcoporum quidem ministri
sunt, inferiores autem presby-
teris habentur. Per ordinem er-
go post presbyteros gratiam sa-
crae communionis accipiant,
aut episcopo eis, aut presbyte-
ro porrigente. Sed nec sedere
in medio presbyterorum diaco-

* eucharis-
tiam.

C c

nis liceat: quia si hoc fiat, præter regulam & ordinem probatur existere. Si quis autem etiam post has definitiones obedire noluerit, a ministerio cessare debet.

XIX.

De Paulianistis ad ecclesiam catholicam confugientibus definitio prolata est, vt * baptizentur omnimodis. Si qui autem de his præterito tempore fuerint in clero, siquidem immaculati & irreprehensibiles apparuerint, * baptizati ordinentur ab episcopo ecclesiæ catholicæ. Quod si discussio incongruos eos inuenerit, abiici tales conuenit. Similiter autem & de diaconissis, & omnino de his qui sub regula versantur, hæc forma seruabitur. Meminimus autem de diaconissis, quæ * in eodem habitu esse probantur, quod non habeant aliquam manus impositionem, & ideo modis omnibus eas inter laicas deputari.

* rebaptizentur

* rebaptizati

* in habitu

XX.

Quoniam sunt quidam in die Dominico genua flectentes, & in diebus Pentecostes: vt omnia in vniuersis locis consonanter obseruentur, placuit sancto Concilio, stantes Domino vota persolvere.

ερον δεξω τοις διακονοις παρα κα-
νονα γρη κη παρα ταξιν δετ το γινόμε-
νον. ει δε τις μη θελοι παραρχειν κη
μη τουτοις εδν οροις, πεπαυω της
διακονιας.

ιδι.

Περε γρη Παυλιανισαντων, ειτε
προσφυγοντων τη καθολικη εκκλη-
σια, ορος εκτεθειται αναβαπτιζεσθαι αυ-
των δε παντος. ει δε τινες εν τω παρε-
ληλυθωτη χρονω εν τω κληρω δεητα-
δισαν, ει μω αμεμπτοι κη απεπιλητοι
φανειεν, αναβαπτιζεντες χροτονει-
δωσ. υπο τε η καθολικης εκκλησιας
δησκόπου. ει δε η δμακρισ ανεπι-
δειοις αυτων βλεσκοι, καταρειδαι
αυτων προσηκει. ωσαυτως η κη παρ
την διακονισων, κη ολωσ παρ ην εν
τω κανονι δετεταρομηνων, ο αυτος τυ-
πος παραφυλαχθησεται. εμνησθηδω
η την διακονισων την εν τω χημαλι
δεταδεισων, επει μηδε χροσειαν πι-
να εχουσιν, ωσε δε παντος εν τοις λαϊ-
κοις αυτα δεταρεσαι.

κ.

Επειδη τινες ειν εν τη κυριακη
χρονω κλινοντες, κη εν ταυς της πεντηκο-
στης ημερας. υπη τε παντα εν παση
προικια φυλαξεσεται, εσωτας εδωξε
τη αγα σιωδω ταυ διχαε δποδιδοναι
των δεω.

ANNO CHRISTI 325.

ANN CHR 325.

*mortal

* feccti